

**ЦЕНТР
ФІНАНСОВО-
ЕКОНОМІЧНИХ
НАУКОВИХ
ДОСЛІДЖЕНЬ**

УНІВЕРСИТЕТ БАНКІВСЬКОЇ СПРАВИ
AAAA

Національний
технічний університет
**ДНІПРОВСЬКА
ПОЛІТЕХНІКА**
1899

**CENTER FOR FINANCIAL-ECONOMIC RESEARCH
ЦЕНТР ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНИХ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ**

**CERTIFICATE OF PARTICIPATION
СЕРТИФІКАТ УЧАСНИКА**

підтверджує, що
Табенська Оксана Ігорівна
взяла участь у роботі Міжнародної науково-практичної конференції
«Сучасний стан та перспективи розвитку економіки,
менеджменту, обліку та права»

International scientific-practical conference
«Current state and prospects of development economy,
management, accounting and law»

Директор Центру фінансово-економічних
наукових досліджень

Щербак В. Д.

14 серпня 2018 р.
August 14, 2018

м. Полтава, Україна
Poltava, Ukraine

**ПРОГРАМА МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

**PROGRAM OF THE INTERNATIONAL
SCIENTIFIC-PRACTICAL CONFERENCE**

**СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
ЕКОНОМІКИ, МЕНЕДЖМЕНТУ, ОБЛІКУ ТА ПРАВА**

**CURRENT STATE AND PROSPECTS OF DEVELOPMENT
ECONOMY, MANAGEMENT, ACCOUNTING AND LAW**

**14 серпня 2018 р.
August 14, 2018**

**м. Полтава, Україна
Poltava, Ukraine**

**ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ВИЩОЇ ОСВІТИ
УКРАЇНИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ**

Гарасевко О. С. аспірант кафедри економічної кібернетики та маркетингу, Київський національний університет технологій та дизайну,

Гарасевко І. О. д. е. н., професор, завідувач кафедри фінансів та фінансово-економічної безпеки, Київський національний університет технологій та дизайну

**ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ
ВИЩОЇ ОСВІТИ**

Гарасевко О. С. аспірант кафедри економічної кібернетики та маркетингу, Київський національний університет технологій та дизайну

**СЕКЦІЯ 7 || РОЗВИТОК ПРОДУКТИВНИХ СИЛ І РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА
SECTION 7 || DEVELOPMENT OF PRODUCTIVE FORCES AND
REGIONAL ECONOMICS**

**CZYNNIKI WPŁYWAJĄCE NA DOSTĘPNOŚĆ MIESZKANIOWĄ NA POLSKIM
RYNKU NIERUCHOMOŚCI**

Czempas Ja. dr hab. prof. UE, Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach

**СЕКЦІЯ 8 || ІННОВАЦІЇ ТА ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ
SECTION 8 || INNOVATIONS AND INVESTMENT ACTIVITIES**

СТРУКТУРА КАПІТАЛЬНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ

Борейко В. І. д. е. н., доцент, проректор з наукової роботи, Міжнародний економіко-гуманітарний університет ім. академіка Степана Дем'ячука

**СЕКЦІЯ 9 || ДЕМОГРАФІЯ, ЕКОНОМІКА ПРАЦІ,
SECTION 9 || СОЦІАЛЬНА ЕКОНОМІКА І ПОЛІТИКА
DEMOGRAPHY, ECONOMICS OF LABOR,
SOCIAL ECONOMICS AND POLICY**

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРАЦІ В УМОВАХ НЕОЕКОНОМІКИ

Дзюбенко Л. М. к. е. н., доцент, доцент кафедри економіки підприємства, ДВНЗ «Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана»

**СЕКЦІЯ 10 || ТУРИЗМ ТА ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННА СПРАВА
SECTION 10 || TOURISM AND HOTEL-RESTAURANT BUSINESS**

LOGISTICS AS URBAN TOURISM SUSTAINABILITY FACTOR IN UKRAINE

Sturikov I. G. Dr.Sc. in Geography, Professor, Professor of Country Studies and Tourism Department, Kyiv National Taras Shevchenko University

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ СФЕРИ ТУРИЗМУ

Табаська О. І. к. е. н., доцент, старший викладач кафедри менеджменту ЗЕД готельно-ресторанної справи та туризму, Волинський національний аграрний університет

Доповідь конференції

Полтава Міжнародна конференція: «Стратегічні пріоритети розвитку економіки, фінансів, обліку та права»

Туризм та готельно-ресторанна справа

УДК 338.48

Табенська О.І.

к. е. н.,

старший викладач кафедри менеджменту ЗЕД,
готельно-ресторанної справи та туризму
Вінницький національний аграрний університет

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ СФЕРИ ТУРИЗМУ

Глобалізація прискорює темп соціально-економічних змін, і це справляє великий вплив на життя індивідів. На споживання, виробництво, дозвілля, засоби масової інформації, освіту, подорожі й політику – на всі ці сфери впливає дедалі більша взаємозалежність і швидкість комунікацій. Перехід від індустріального до постіндустріального суспільства вимагає індивідів, які можуть швидко пристосовуватись, жити в зрушеному суспільстві, де моральні норми, цінності, ідеології, традиції та знання зазнають постійних викликів і перегляду [1, с. 185-187].

Ринкові умови змушують суб'єктів господарювання до пошуку резервів підвищення ефективності діяльності сфери туризму як складової частини соціально-економічної системи. Туристична галузь є найбільш перспективним, динамічним, рентабельним виробництвом, каталізатором економічного зростання економіки регіонів і країни загалом. У ній повною мірою акумулюються туристичні ресурси, сучасна інфраструктура, кадровий потенціал, використання яких створює можливість отримання значних доходів.

Проте в процесі підприємницької діяльності проявляється ряд негативних чинників, дія яких знижує економічну вигоду від функціонування бізнес-структур. До таких чинників слід віднести посилення конкуренції на внутрішньому і глобальному ринках туристичних послуг, слабку

інвестиційну активність у національному туристичному секторі та недостатньо ефективне використання виробничих ресурсів. Саме необхідність цілеспрямовано впливати на формування і розвиток туризму як бюджетоутворюючої галузі економіки України висуває розробку і вдосконалення туристичної політики в якості пріоритетного завдання держави [2, с. 17-21].

Модернізація здійснила свою обіцянку змінити життя на краще. Але вона виконала це наполовину: на майже кожен позитивний аспект модернізації можна навести негативний. Життя стало безпечнішим, але з'явилися нові небезпеки і вони набувають глобального характеру. Модерні технології ще ніколи не сягали таких висот, однак модернізація в найближчі 20-25 років загрожує глобальною катастрофою через вичерпаність природних ресурсів на планеті [3, с. 40-45].

Екосистеми пропонують нам величезний потенціал для розробки економічних моделей, здатних задовольнити потреби всього людства. Природні системи завжди змінюються, завжди розвиваються. Якщо ми спостерігатимемо за природою, то побачимо, що екосистеми розвиваються в напрямку досягнення все вищих рівнів ефективності та різноманітності, завдяки внескам усіх гравців. Еволюція передбачає постійну тенденцію до збільшення продуктивності та більшої різноманітності. Тож нехай це буде з використанням технології збереження ресурсів, що сформована на всіх рівнях бізнесу, науки, культури та освіти [4, с. 68-72].

Ураховуючи багатоплановий характер діяльності підприємства, варто зазначити необхідність існування певного переліку взаємопов'язаних стратегій, що являють собою так званий «стратегічний набір». Стратегічний набір – це система стратегій різного типу, що їх розробляє підприємство на певний відрізок часу, яка відбиває специфіку функціонування та розвитку підприємства, а також рівень його претендування на місце й роль у зовнішньому середовищі.

Не може бути двох ідентичних стратегічних наборів, якими керуються фірми, навіть якщо вони належать до однієї й тієї самої галузі. Це пояснюється умовами функціонування кожного з підприємств: особливостями адаптації внутрішнього середовища до вимог зовнішнього оточення, а також ступенем активності впливу керівництва на формування середовища функціонування організації взагалі [5, с. 322-323].

Виробнича стратегія зазвичай подається і вигляді плану (програми), що складається з таких розділів: освоєння виробництва нових видів продукції; впровадження нової технології, підвищення рівня механізації й автоматизації виробництва; підвищення рівня якості продукції, що випускається; вдосконалення систем управління, планування й організації виробництва; кооперація, концентрація й інтеграція виробництва; диверсифікація виробництва [6, с. 64-67].

Диверсифікація виробництва передбачає як урізноманітнення видів діяльності підприємства, його вихід за межі основного бізнесу, так і розширення наявної номенклатури й асортименту продукції (послуг). Розвиток принципово нових для підприємства, у маркетинговому чи/та технологічному аспекті не пов'язаних (не споріднених) з основним виробництвом галузей або видів діяльності (наприклад, сільського зеленого туризму, виробництва швейних виробів, будівельних матеріалів, надання різного виду несільськогосподарських послуг тощо) варто розглядати як конгломератну або нетрадиційну диверсифікацію [7, с. 121-125].

На сучасному етапі в системі оцінок розвитку аграрної підприємницької діяльності Європейського Союзу розроблені типи диверсифікації господарської діяльності, до яких належить сільський туризм, переробка сільськогосподарської продукції, обробка деревини, біоенергетика тощо.

Важливе місце серед основних типів диверсифікації господарської діяльності займає сільський туризм, який включає надання туристичних

послуг туристам (у т.ч. огляд господарства) і дає можливість використання вільних наявних ресурсів [8, с. 113–116].

В існуючих ринкових умовах в Україні туризм як одна з найбільш перспективних та динамічних галузей світового господарства має всі умови для інтенсивного розвитку. Туризм є важливим фактором забезпечення економічного зростання конкретної країни в цілому та її окремих територій. Роль цієї сфери в структурі глобальної економіки постійно зростає. Туризм та індустрія подорожей вже перетворилися на найбільший сектор світової економіки. Передбачається, що і надалі цей сектор активно розширюватиметься і генеруватиме створення нових робочих місць та буде двигуном національного розвитку [9, с. 122-128].

Список використаних джерел:

1. Гібернау М. Ідентичність націй / М. Гібернау // К. : Темпора, 2012. – 304 с.
2. Благоразумова О.В. Державна економічна політика та інвестиційна привабливість сфери туризму / О.В. Благоразумова // Інвестиції: практика та досвід. – 2014. – № 8. – С. 17-21.
3. Грицак Я. 26-й ПРОЦЕНТ, або як подолати історію / Я. Грицак // К. : Фонд Порошенка, 2014. – 136 с. – (Серія " Жити по-новому").
4. Паулі Г. Синя економіка. 10 років, 100 інновацій, 100 мільйонів робочих місць / Г. Паулі ; пер. з англ. А. Побережна; ред. Л. Ярошенко – " Risk Reduction Foundation", 2012. – 320 с.
5. Шершньова З.Є. Стратегічне управління: підручник / З.Є. Шершньова. – [2-ге вид., перероб. і доп.]. – К. : КНЕУ, 2004. – 699 с.
6. Гречкосій В.В. Розробка функціональної стратегії на сільськогосподарських підприємствах / В.В. Гречкосій, Нікіфорова О.А. // Агросвіт. – 2014. – № 2. – С. 64–67.
7. Дмитренко О.М. Види стратегії диверсифікації та особливості її реалізації в сільськогосподарських підприємствах / О.М. Дмитренко // Економіка АПК. – 2010. – № 2. – С. 121–125.

8. Перегуда Є.Ф. Теоретичні аспекти диверсифікації сільськогосподарської діяльності підприємств АПК / Є.Ф. Перегуда // Економіка АПК. – 2013. – № 10. – С. 113–116.

9. Вотченікова О.В. Стратегічні аспекти менеджменту підприємств туристичної індустрії / О.В Вотченікова // Академічний огляд. – 2014. – № 1 (40). – С. 122-128.